

VI. Vocatio per famam, ab Ecclesiâ dispersam, dummodo, quid Ecclesia credat, qualitercunque innotescat, ad vocationem per verbum potius, quam naturam referenda est.

VII. Si America insula Platonis Atlantica est, jam Salomonis tempore Divini verbi notitia eò penetravit: si post Christum demum habitari cœpta est, primi incolæ, aut ipsorum majores, ab Apostolis vocati fuerunt.

III. Propriè loquendo non datur vocatio ad Ecclesiam, nisi per Evangelium. Rom. IV. 15. Gal. III. 21.

IX. Respectu hominis tamen ex accidenti & occasionaliter Lex fit pædagogus ad Christum, adeoque & Ecclesiam. Gal. III. 24.

X. Gratia revocans in Ecclesiâ, ipsâ experienciâ etiam post quoscunque lapsus teste, universalis est & seria, sufficiens atque efficax. Es. LXV. 2. Ez. XXXIII. 11.

XI. Solennis tamen revocatio, quæ fit per prædicationem verbi, extra Ecclesiam neque promissa, neque necessaria est. Joh. XII. 36.

XII. Quum DEUS deserere malitiosè peccantes dicitur, de subtractione gratiæ, non sufficientis, sed partim justificantis, partim abundantis, seu majoris gratiæ gradus intelligendum est. Jer. III. 12.

Disp. XXVII.

De

Regeneratione.

I.

Regenerationis vox, quamquam diversimodè & in sacris & in Ecclesiasticis scriptoribus accipiatur, communiter tamen & specialiter virium novæ & spiritualis vitæ, quæ in fide consistit, collationem significat. Joh. III. 5. 6.

II. Quæ vires illæ credendi tendunt ad amplexum Servatoris fiducialem, Joh. I. 12. regeneratio ordine naturæ prior est justificatione; quæ tendunt ad sanctimoniam vitæ efficiendam, Gal. V. 6. posterior.

E 2

III. Re-